

A Szabadság

MUNKÁSPÁRT

MUNKÁSPARTI HETILAP

**Kína: stabilitás,
harmónia, szocializmus**





BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Kína: stabilitás, harmónia, szocializmus

Nemrégiben egy konferencián órákig beszéltek tekintélyes Kína-szakértők Kínáról anélkül, hogy kiejtették volna azt a szót, hogy szocializmus. Nem szokták emlegetni ezt a magyar-kínai államközi tárgyalásokon sem. Érthető, hiszen a pragmatikus együttműködésnek pont az a lényege, hogy nem firtatjuk, hogy ki hogyan él, és főleg nem mondjuk meg egymásnak, hogy miként kell élni.

De ha érteni akarjuk Kínát, és főleg, ha meg akarjuk lovagolni azt az óriási hullámot, amelyet Kína gazdasági és technológiai fejlődése jelent, ha részt akarunk venni a Kína által szorgalmazott új világrend megteremtésében, akkor nem kerülhetjük meg a kérdést: szocialista ország-e Kína vagy tőkés?

A tőkés világban szinte általános a válasz: Kína tőkés ország, és vitathatatlan gazdasági sikereit két dolognak köszönheti. Egyrészt annak, hogy Konfuciusz ősi filozófiáját követve másként fogják fel a világot, mint a nyugatiak. De főleg annak, hogy átveszik a nyugati tőkés módszereket. S ha történetesen valami nem jó Kínában, akkor ennek az az oka, hogy nem vették át teljesen a nyugati modelleket.

Persze érthető a nyugati tőkés hozzáállás. Ha elismernék, hogy Kína azért tudta felszámolni a mélyszegénységet, azért tudta gyorsan leküzdeni a koronavírust, azért képes százmilliók magas színvonalú foglalkoztatását megoldani, azért képes létrehozni a világ legnagyobb oktatási rendszerét és szociális biztonságát, mert ott szocializmus van, akkor el kellene ismerni, hogy a szocializmus sok mindent jobban old meg, mint a tőkés politikai és gazdasági modellek.

Ezt a lépést sohasem teszik meg, mert félnek. Örülnek annak, hogy közel négy évtizede Európában megdöntötték a szocialista országokat és nem mernek szembenézni azzal, hogy a szocializmus eszméje nem csak él, de egy új világrend szerveződése indult meg körülötte.

Kínában szocializmus van, aminek van két vitathatatlan jele. A hatalom nem milliárdosok, nem tőkés kezében van, hanem a nép gyakorolja a hatalmat, ahogyan ők mondják, a népi-demokratikus diktatúrát. A szocializmus jele és biztosítéka az is, hogy Kínában felhasználják a tőkés gazdaság elemeit, a piac eszközeit, de Kínában nem a piac uralja a társadalmat, hanem a társadalom uralja a piacot.

Minden döntés középpontjában a nép, az ember áll.

A kínai modernizáció nem arról szól, hogy tőkésvállalatok meggazdagodjanak, hanem a nép, a társadalom igényeinek kielégítéséről.

A pénz Kínában is számít, de a legfontosabb, hogy másfél milliárd ember élete minden nap jobb legyen.

A mai Kína fantasztikus eredményei elképzelhetetlenek a Kínai Kommunista Párt nélkül. „Ha nem lett volna a kommunista párt, nem született volna meg az új Kína” – mondja egy kínai dal, és így is van.

A Kínai Kommunista Párt ezekben a napokban ünnepli megalakulásának 104. évfordulóját. A mai párt egy évszázad harci- és munkatapasztalatait ötvözi egybe a mai valóság követelményeivel.

Ez a párt vezette a kínai nép küzdelmét 1931-45 között a japán megszállók ellen. A kínai nép az idén szeptemberben ünnepli a japán agresszorok és a fasiszmus feletti győzelem 80. évfordulóját. A győzelemért 35 millió kínai ember adta életét.

Ez a párt szervezte 1949 után a szocialista Kína építését, és juttatta el a számunkra szinte elképzelhetetlen nyomorból az egyre bővülő jólétbe. Ehhez stabilitást, békét és belső harmóniát hozott létre a társadalomban.

Ez a párt vezette Kína harcát a függetlenségéért, a világtörténelemben először megteremtve a kínai nép egységes és független államát.

A kínai sajátosságú szocializmus számunkra új távlatokat nyit. Mögötte a világ második legnagyobb gazdasága, a technológia fejlődés meghatározó ereje áll.

Együtt dolgozhatunk egy új világrendért, mely jobb és biztonságosabb jövőt teremthet az emberiség számára. Az új világért folytatott harc a marxista erők intellektuális és politikai lehetőségeit is kiszélesíti.

Bemutathatjuk a szocializmus új alternatíváját, amely a marxizmus továbbfejlesztésén alapul, modern, megvalósítható és fenntartható.

A kínai modernizáció sikere, a kínai sajátosságú szocializmus léte és fejlődése nekünk, magyaroknak is érdekünk. A magyar és a kínai modernizáció összekapcsolása segít Magyarország belső stabilitásának fenntartásában és hozzájárul a magyar szuverenitás védelméhez.

A kínai sajátosságú szocializmus és Kína sikerei inspirációt és útmutatást adnak az európai antikapitalista erőknek.

A kínai sajátosságú szocializmus nem fogja átalkítani az európai országok társadalmait, a magyart sem. De ez előkészíti az utat a változáshoz. Hogy is mondta Kádár János egyszer? A 21. századra a szocializmus keletre költözik, hogy aztán újult erővel, friss energiával jöjjön vissza Európába.

A magyar társadalom mélyreható átalakítását nekünk kell végrehajtanunk, a jövő magyar szocializmusát nekünk kell megteremtünk.

A tőkés Európa kínlódik, a szocialista Kína fejlődik

Amíg az európai tőkés gazdaságok kínlódnak, Kínában az ipar 6,1 százalékkal nőtt az idén. A GDP várható emelkedése 4,7 százalék. A külkereskedelem az amerikai intézkedések ellenére 5,6 százalékkal nőtt.

NATO-csúcs: szembeköpték a világ népeit



Fotó: NATO

A NATO szerint „Oroszország hosszútávú fenyegetés”, ezért a GDP 5 százalékára emelik a katonai kiadásokat, felgyorsítják a hadiipari termelést és készülnek Európa védelmére. A NATO háborút akar, és nem békét. Mondhatták volna, hogy a NATO kész meg nem támadási szerződést kötni Oroszországgal és Kínával, kész azonnali kölcsönös leszerelési tárgyalásokat kezdeni, de nem mondták. Mondhatták volna, hogy azonnali békét akarnak Ukrajnában, de nem mondták. A NATO mint szervezet mossa kezeit, de az angolok, a németek, a franciák, az olaszok, a lengyelek továbbra is pénzlik a fasiszta Zelenszkij népellenes háborúját. A „béke embere”, Trump elérte célját: Európa megveszi az amerikai fegyvereket és helyettük háborúzik Ukrajnában. Tömény hazugság, és ehhez Magyarország ismét nevét adta.

„Halált okozni minden szinten!”



Fotó: DEFENSE.GOV

Alexus G. Grynkeuich tábornokot jelölte Trump az Európában állomásozó amerikai csapatok, és egyben a NATO-erők új főparancsnokának. „Ellenfeleink közelednek egymáshoz, és az egyikükkel vagy többükkel való konfliktus kockázata napról napra növekszik. Ennek megfelelően minden eddiginél fontosabb számunkra, hogy a hadviselésre, a készenlétre és a halált okozó képességekre összpontosítsunk minden szinten”. Vagyis öljünk, kerül, amibe kerül!

KÜLFÖLD

Fotó: CHINA DAILY



35 millió kínai halt meg a fasizmus legyőzéséért



Kínában szeptember 3-án ünneplik a japán agresszorok felett, az antifasiszta világháborúban aratott győzelem 80. évfordulóját. Pekingben díszszemlét tartanak, ahol Hszi Csin-ping, a Kínai KP főtitkára, a Kínai Népköztársaság elnöke mond beszédet. A kínai nép 1931-től 1945-ig vívta népi felszabadító háborúját Japán ellen. A győzelemért 35 millió kínai ember adta életét.

Putyin: nehéz, de bírjuk!



Fotó: KREMLIN.RU

Oroszország a különleges hadművelet miatt kénytelen a GDP 6,3 százalékát katonai célokra költeni – jelentette ki Putyin orosz elnök. Az USA a koreai háborúban 14 százalékot fordított katonai célokra a GDP-ből, a vietnami háború idején 10 százalékot. Ez komoly teher az orosz gazdaságnak, de ennek ellenére a fizetések 9,7 százalékkal nőttek tavaly, az idén pedig 4 százalékkal.

Normális életet, stabilitást, békét!

Június 28-án sor került a budapesti Pride rendezvényre. Nem örülhetünk neki – nyilatkozta Thürmer Gyula az esemény után.

Egyrészt, és döntően azért nem, mert a Munkáspárt mindig ellenezte. Ma Magyarországon senki sem korlátozza a nem hagyományos szexuális élethez való jogot. Semmi szükség, hogy ezt az utcára vigyék.

Másrészt, a Pride valójában nem a másságról és a szabadságról szól, hanem a liberális erők kormányellenes háborújáról. A liberálisok bármi áron hatalomra akarnak kerülni, nem válogatnak az eszközökben. Az ellenzék háborúja aláássa a stabilitást és a békét.

Harmadrészt, a napnál világosabb, hogy ez egy nemzetközileg összehangolt és külföldről támogatott akció volt. Mi elutasítunk mindenfajta beavatkozást Magyarország belügyeibe.

Üdvözljük, hogy az állami szervek higgadtan kezelték a rendezvényt és a konfliktusok elkerülésére törekedtek. Ugyanakkor tény, hogy az ellenzék a

BELFÖLD



mostani Pride-ban saját sikerét látja és biztatást arra, hogy folytassák provokációikat. A társadalom józan részének reagálnia kell! Meg kell szólalniuk és cselekedniük kell mindazoknak, akik ideológiai meggyőződésüktől függetlenül meg akarják őrizni a normális életet, Magyarország stabilitását és békéjét.

MSZP: Vörösnek akarnak látszani, de rózsaszínűek



FOTÓ: FACEBOOK

Az MSZP ismét megmutatta, hogy semmi köze az emberek valóságos problémáihoz. Csak szavakban áll a dolgozók mellett, valóságban a liberális tökélet támogatja. Vörösnek akarnak látszani, de rózsaszínűek.

Dobrev a „nép megmentője” akar lenni, de nem az!



FOTÓ: FACEBOOK

Dobrev Klára jól kitáncolta magát a Pride rendezvényen. Budapestet az ő támogatásukkal tették tönkre, és most úgy tesz, mintha „szűzként” most érkezett volna a politikába a magyar nép megmentésére. Nem kérünk belőle!



FOTÓ: MAGYAR NEMZET

Magyar Péter: „szabira” ment színvallás helyett

Magyar Péter „szabadságra” ment a Pride idején. Nem ment el, mert a konzervatív emberek szavazatára is számít, másrészt a Pride rendezvényen nem ő lett volna a „császár”. Inkább szidta az Orbán-kormányt. Ő akar miniszterelnök lenni?

Magyar-kínai szimpózium az emberi jogokról

„A nemzetközi emberi jogokkal kapcsolatos konszenzus: Az elmúlt 80 év áttekintése és a jövő kilátásai” címmel rendezett magyar-kínai szimpóziumot június 24-én Budapesten a Kínai Emberi Jogi Tanulmányok Társasága (CSHRS), a Kínai Népköztársaság Magyarországi Nagykövetsége, valamint az Eurázsia Központ. A fórumon felszólalt **Thürmer Gyula**, a Magyar Munkáspárt elnöke is. Magyarország az emberi jogokról szóló nemzetközi politikai küzdelem középpontjában áll – mondotta. Bírálta a liberális jogfelfogást, amely szerint az abszolút szabadságot diktatúráként erőlteti rá másokra, figyelmen kívül hagyva a közösség érdekeit és a nemzeti sajátosságokat. Elutasítja az NGO-k befolyását és a nemzetállamok felszámolását célzó liberá-

FOTÓ: EURÁZSIA



lis törekvéseket. Elismerően szólt Kína eredményeiről: a szegénység felszámolása, a szociális biztonság, az oktatás fejlesztése példamutató. A pártelnök a civilizációk közötti párbeszédet a jövő kulcsának nevezte. (Magyar-kínai szimpózium az emberi jogokról - Eurázsia)

Nemet mondunk a NATO-ra!



A Magyar Munkáspárt, a Német Kommunista Párt, a Spanyolország Népeinek Kommunista Pártja, a Dán Kommunista Párt, az Olasz Kommunista Párt, Francia Kommunista Megújulás Pártja és a Svájci Kommunista Párt együtt tiltakoztak a NATO hágai döntései ellen. Követelték a NATO és a háborús politika leállítását, Svájc semlegességének megvédését.

Köszöntöttük belarusz barátainkat



Belaruszban július 3-án ünneplik a fasizmus alóli felszabadulás napját és egyben a függetlenség napját. Belarusz nemzeti ünnepe alkalmából Vlagyimir Ulahovics nagykövet fogadást adott. A rendezvényen Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke tolmácsolta a Munkáspárt jókívánságait.

Munkáspárt: az emberek mellett vagyunk!



Egerben tartott kitelepülést a Munkáspárt. Sok ember mondta el baját az egészségügygel kapcsolatban. „Mi az emberek mellett állunk, még ha most sokan nem is látják. Nem fogjuk elengedni a kezüket – ott leszünk mellettük akkor is, ha elküldenek, kiabálnak vagy szidnak minket. És ott leszünk akkor is, amikor végül elveszítik a bizalmukat a Fideszben és a TISZA pártban. Mert akkor jön el a mi időnk” – nyilatkozta a párt helyi aktivistája, Villango Máté.

Mohács: egy kitelepülés tapasztalatai



A Munkáspárt baranyai aktivistái asztalos kitelepülést tartottak „Aláírásgyűjtés az egészségügyért” jelmonddal. Mohács főterén a gyalogos forgalom átlagos volt. Amit elértünk: kinn voltunk az utcán. Látták az emberek, hogy van Munkáspárt. Látták, hogy vannak ügyek, amiket felkarol a Munkáspárt.

Magyar-kínai szimpózium az emberi jogokról



**EURASIA
CENTER**

FOTÓ: EURASIACENTER.HU

„A nemzetközi emberi jogokkal kapcsolatos konszenzus: Az elmúlt 80 év áttekintése és a jövő kilátásai” címmel rendezett magyar–kínai szimpóziumot június 24-én Budapesten a Kínai Emberi Jogi Tanulmányok Társasága (CSHRS), a Kínai Népköztársaság Magyarországi Nagykövetsége, valamint az Eurázsia Központ.

A rendezvényt **Horváth Levente**, az Eurázsia Központ igazgatója nyitotta meg.

Gong Tao, a Kínai Népköztársaság magyarországi nagykövete üdvözölte a jelenlévőket. Fontosnak nevezte az emberi jogok fejlesztését az emberek jólétének javítása révén. A nagykövet emlékeztetett, hogy az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata a közös alap, de minden országnak figyelembe kell vennie saját hagyományait és szuverenitását. Elutasította az emberi jogok politikai fegyverként való alkalmazását, valamint a kettős mércét és más államok belügyeibe való beavatkozást. Kiemelte, hogy minden országnak joga van saját fejlődési útját választani, amit a nemzetközi közösségnek tiszteletben kell tartania.

GONG TAO



Baimachilin, a Kínai Népköztársaság 13. Országos Népi Gyűlése Állandó Bizottsága alelnöke, a Kínai Emberi Jogi Tanulmányok Társasága (CSHRS) elnöke Magyarországot a Kína–EU emberi jogi együttműködésének fontos szereplőjeként méltatta. Kína elkötelezett a szegénység felszámolása és a modernizáció mellett, ezzel elősegítve az emberi jogok érvényesülését. Baimachilin szerint az élethez és fejlődéshez való jog alapvető. Kiemelte a tibeti és xinjiangi kisebbségek fejlődési le-

hetőségeit és jogvédelmét, hangsúlyozva, hogy Kína saját nemzeti körülményeinek megfelelő emberi jogi gyakorlatot követ. Javasolta, hogy az emberi jogokat a fejlődésen keresztül kell előmozdítani, a valódi multilateralizmust gyakorolni, kerülni a kettős mércét és elismerni a civilizációk sokszínűségét.

Qi Yanping, a CSHRS állandó igazgatója, a Pekin-i Műszaki Egyetem (BIT) professzora, a Tudomány, Technológia és Emberi Jogok Kutatóközpont Akadémiai Bizottsága igazgatója beszédében Xi Jinping emberi sorsközösség koncepcióját idézte, amely a civilizációk közötti tanuláson és a történelmi hagyományokon alapuló kölcsönös tiszteleten nyugszik.

Bencsik András, a Magyar Demokrata főszerkesztője a nyugati beavatkozások erkölcsi és gyakorlati következményeit bírálta, történelmi példák (Irak, Arab Tavasz, Afrika) keresztül. Kiemelte, hogy Tajvan a kínai civilizáció szerves része.

Kiszelly Zoltán, a Századvég Politikai Elemző Központjának igazgatója beszédében hangsúlyozta, hogy az ENSZ arányosságon alapuló rendszere mára veszélybe került, de a kínai kezdeményezésű „Béke barátai” platform – melyhez Magyarország elsőként csatlakozott – segíti ennek megőrzését.

Salát Gergely, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészeti és Társadalomtudományi Kar Kínai Tanszékének vezetője, a Magyar Külügyi Intézet vezető kutatója előadásában a nyugati és kínai jogszemlélet történeti fejlődését ismertette.

Deme Dániel, a Magyarország Barátai Alapítvány kommunikációs igazgatója, a Hungary Today és Ungarn Heute hírportálok főszer-



BAIMACHILIN

kesztője felszólalásában újságírói szemszögből világitotta meg az emberi jogok kérdését a magyar–kínai kapcsolatokban. Rámutatott: a mainstream médiában Kínáról és Magyarországról is szinte kizárólag negatív, sablonos narratívák jelennek meg, amelyek politikai-ideológiai alapú torzításokat tükröznek.

Thürmer Gyula beszédében elmondta, hogy az európai kapitalizmus válságban van. A liberális erők, amelyek ma az EU-t irányítják, abban látják a megoldást, hogy a tőke elől minden akadályt igyekeznek eltávolítani. Ennek érdekében indult el a liberális erők támadása az emberi jogok és általában a jog kérdésében. Az elmúlt évtizedekben a liberális tőke ráerőltette a világra saját jogfelfogását. Az egyén jogait illetően kimondták, hogy mindent szabad! Korábban azt mondták, mindent szabad, ami másnak nem árt! Most már nem számít, ha árt valakinek. Az abszolút szabadság valójában diktatúrát jelent. El kell fogadnom mások magatartását, ha tetszik, ha nem.

A liberalizmus kötelezővé tette a saját értelmezését, tagadja, hogy a jog különbözhet az egyes országokban. A liberálisok ráadásul már az EU-ban kidolgozott jogi kategóriákat is felrúgják, és teljes mértékben a pillanatnyi politikai érdekeknek rendelik alá.

A liberalizmus óriási kárt okoz azzal, hogy a nemzetállamok felszámolására és valamilyen közös európai állam létrehozására törekszik. Az állam helyébe NGO-kat és más nem demokratikusan választott szervezeteket tesz. Ezzel kiveszi az emberi jogok intézményes garanciáit.

Az európai kapitalizmus válságának megoldására megvan a konzervatív erők, a patrióta erők válasza. Meg kell védeni a hagyományos értékeket, a nemzetet, a nemzeti kultúrát. Az egyéni emberi jogokat nem lehet a közösség jogai fölé emelni.

Számunkra nagyon fontos a Kínai Népköztársaság tapasztalata – húzta alá Thürmer. A Kínai Kommu-

nista Párt 18. Nemzeti kongresszus óta az emberi jogok fokozottan a kormánypolitika középpontjába kerültek.

Kína megszüntette a mélyszegénységet, megalapozottabb anyagi alapot teremtve az emberi jogok előmozdításához.

Kína előmozdította a teljesebb és magasabb színvonalú foglalkoztatást, létrehozta a világ legnagyobb oktatási rendszerét és szociális biztonságát.

A kínai sajátosságú szocializmus a marxizmusból indul ki, a kínai sajátosságoknak megfelelően alkalmazza, s és így tovább is fejleszti a marxizmust.

A kínai politikai és jogi rendszer mögött a világ második legnagyobb gazdasága áll. Ez az erő lehetővé teszi az emberi jogok olyan széles értelmezését és érvényesítését, amire korábban anyagi okok miatt nem volt mód.

Teljes mértékben egyetértünk az emberi jogok értelmezésének hat elvével, amelyeket Hszi Csin-ping elnök 2022 februárjában megfogalmazott. Érvényesülnie kell a kommunista párt vezető szerepének. A rendszer középpontjában az embernek kell lennie. A nemzeti sajátosságokból kell kiindulnia. Az emberi jogoknak az emberek létfenntartását és fejlődését kell szolgálniuk. A jog védje és segítse az embereket. Aktívan keresni kell az emberi jogok globális felfogásának és érvényesítésének módjait.

Támogatjuk Kína erőfeszítéseit arra, hogy új világrend jöjjön létre, amely a humanizmus, az egyenlőség, a kölcsönös bizalom, a win-win együttműködés, a közös fejlődés elveire épül.

Ma Kína és Magyarország stratégiai partnerek. A magyar–kínai politikai és gazdasági együttműködés nagy segítséget nyújt a mai nehéz időkben.

A Magyar Munkáspárt feladatának tekinti a kínai sajátosságú szocializmus bemutatását Magyarországon. Egy évvel ezelőtt Gong Tao nagykövet úr támogatásával létrehoztuk a Kínai Sarkot. A jövő héten olyan könyveket mutatunk be, amelyek a kínai modernizációt tárgyalják.

Meggyőződésünk, hogy nekünk, embereknek olyan világ felel meg, amelyben nem egyes államok diktálják a politikát, a jogot, a gondolkodást. Tanuljunk egymástól, vegyük át, ami másoknál sikeres, mutassuk meg, terjesszük a mi tapasztalatainkat. Ezzel segítjük népeinket, ezzel nyerhetjük meg az embereket a korszerű szocializmus ügyének!

A szocializmus jobb, mint a kapitalizmus

Mi lett volna, ha az MSZMP a kínai utat követi?

Kádár János, az MSZMP főtitkára 1987. október 13-án Pekingben találkozott a Kínai Kommunista Párt Központi Bizottsága Tanácsadó Bizottságának elnökével. Mint az események mutatták, Teng Hsziao-ping ekkor a kínai párt legbefolyásosabb vezetője volt. Tevékenysége meghatározó volt a kínai reform és nyitás politika meghirdetésében, és a szocializmus megvédésében az 1989-es ellenforradalmi kísérlet során.

A találkozón Kádár és Teng a szocializmus alapvető kérdéseiről beszéltek. Kádár a kínai sajátosságú szocializmusban felismerte a modern szocializmus lehetséges modelljét. A beszélgetést a magyar sajtóban először A Szabadság közölte. Az anyag ma is fontos, olvassák érdeklődéssel!

A „kulturális forradalom” nyomán tíz egész esztendőt veszítettünk el. A Kína szocialista fejlődésében elkövetett hibák többsége végül is a „balosság” következményei és ez a „balosság” 1957-ben kezdődött.

Történelmi távlatból nézve, elmondhatjuk, hogy demokratikus forradalmunk sikeres fejlődése csak a Cunji konferenciával fémjelzett változás után kezdődött. Ez a találkozó vetett véget a Wang Ming féle „balos” kalandorságnak a párt központi vezetésében, és erősítette meg Mao Ce-tung vezetését.

A párt folyamatos harcot folytatva a „balos” és jobboldali hibák ellen, nemzeti méretekben győzelmet aratott, megalapította a Kínai Népköztársaságot és hozzálátott a szocialista építéshez. A Népköztársaság életének első nyolc évében, 1949 és 1957 első fele között, a fejlődés kiegyensúlyozott volt, és politikánk helyes volt. 1957 második felében harcot hirdettünk a jobboldali elhajlók ellen. Ez abban az időben szükséges lépés volt. Azonban túl messze mentünk, túl sok ember lett a harc célpontja, ez viszont hiba volt.

Ezt követte a Nagy Ugrás és a népi kommunák mozgalma 1958-tól, ami teljes mértékben összeegyeztethetetlen volt az objektív körülményekkel, eltértünk az iránytól és túl gyorsan akartunk fejlődni. Gyakorlatilag 1957 második felétől, a párt VIII. Kongresszusától kezdődött ez, és ez a „baloldali” elhajlás eltartott egészen 1976-ig, közel 20 évig. A „baloldali” elhajlás csúcspontja a „kulturális forradalom” volt.

Mi azonban ezekből a tapasztalatokból is tanultunk. Miután szétzúztuk a négyek bandáját és befejeztük a „kulturális forradalmat”, kritikai módon áttekintettük történelmünket, elhatároztuk, hogy a gondolkodásunkat megszabadítjuk a korlátoktól, és helyreállítjuk Mao Ce-tung elvtárs ideológiai vonalát, amely szerint az igazságot a tények alapján kell megfogalmazni. Mao Ce-tung elvtárs eszméi helyesek voltak az új demokratikus forradalom, a szocialista forradalom és a szocialista építés egész időszaka alatt, és nem szabad megtagadnunk őket.

E hosszú időszakban Mao Ce-tung elvtárs sikeresen egyesítette a marxizmus-leninizmus általános elveit a kínai realitásokkal, alkotó módon kidolgozta a „falú bekeríti a városokat” stratégiát, kitartott amellett, hogy az Októberi Forradalom útját kell járni, más-más módszereket alkalmazva. Eppen azért tudtuk befejezni az új demokratikus forra-

dalmat, és zavarmentesen áttérni a szocialista szakaszra, mert messzemenőleg szem előtt tartottuk a kínai realitásokat, és mindenben ebből indultunk ki.

Ez történelmünk olyan része, amikor helyesen cselekedtünk. A „balos” hibák húsz esztendeje, amit említettem, történelmünk másik részét jelentik. Tanulmányoztuk a forradalomban és az építőmunkában szerzett tapasztalataink pozitív és negatív oldalait is, s a párt XI. Kongresszusán választott Központi Bizottság 1978 évi 3. ülését követően számos új elvet és politikát foglaltunk meg. Az említett elvek és politikák célja az, hogy helyreállítsuk és érvényesítsük Mao Ce-tung elvtárs tényekre alapuló ideológiai vonalát, és ezt követve keressük a szocializmus építésének útjait Kínában. Ez teljesen új hozzáállás.

A négyek bandája idején, a kommunizmus – az ő értelmezésük szerint – azt jelentette, hogy jobb szegénynek lenni a kommunizmusban, mint gazdagnak a kapitalizmusban. Ez abszurdum!

A marxizmus is kommunizmust jelent, és a marxizmus egyik alapelve éppen az, hogy a szocialista szakaszban mindenki képességei szerint dolgozik, és munkája alapján részesül a javakból, a kommunista szakaszban pedig mindenki képességei szerint dolgozik, és szükségleteinek megfelelően kap a javakból. E második elv érvényesítése hatalmas anyagi hátteret igényel. Egyébként hogyan tudna egy szegény társadalom minden tagjának szükségleteik szerint juttatni? Hogyan lehetne egy kommunista társadalom szegény?

A tapasztalataink elemzése alapján azt javasoltuk, hogy a szocializmus egész időszakában a központi feladatunk a termelőerők fejlesztése legyen. Ez az igazi marxizmus.

Kína számára a legfontosabb a szegénység leküzdése. Meg kell találnunk a minél gyorsabb fejlődés útját. A szegénység nem egyenlő a szocializmussal, és a túl lassú fejlődés sem azonos a szocializmussal. Ha ez igaz lenne, vajon a szocializmus miként lehetne felsőbbrendű társadalom? A szocializmusban, amennyiben fejlődnek a termelőerők, a fejlődés gyümölcsei az embereké.

Más szavakkal, Kínában nem fog burzsoázia létrejönni a fejlődés menetében, hiszen az elosztás elve változatlan: mindenkinek munkája szerint. Az elosztás természetesen nem valamilyen szabvány egyenruha, de a mi célunk a közös boldogulás. Nagyon sokáig keményen kell dolgoznunk ahhoz, hogy bizonyítsuk a szocializmus felsőbbrendűségét, és mindenki megértse: helyesen döntöttünk, amikor a szocializmus útját választottuk.

A szocializmus ilyen felfogása alapján alakítottuk ki mostani utunkat. Ez minden szereplőre egyaránt vonatkozik, a politikai, gazdasági, kulturális és más tényezőkre. A fejlődés és a reform mellett döntöttünk, azzal a céllal, hogy meglehetősen gyors fejlődést érjünk el. Ami a reformot illeti, 1974-ben és 1975-ben már átérteltünk egy kísérletet. Amikor Csou En-lai miniszterelnök 1973-ban súlyos beteg lett, embereket küldött értem Jiangxi Tartományba, hogy hozzanak vissza az „istállóból”. Ezután vettem át munkájának egy részét az Államtanácsban. 1975-ben bekapcsolódtam a Központi Bizottság mindennapi munkájába is. Azokban az időkben a reformot konszolidációnak neveztük, és azt hangsúlyoztuk, hogy fejleszteni a gazda-

ságot, és mindenekelőtt rendet kell tenni a termelésben. Ahol erre sor került, a siker garantált volt.

Jóval előtte a négyek bandája távolított el engem. Háromszor csaptak el, és háromszor rehabilitáltak. 1976-ban, az Április 5-i Mozgalom idején, amikor az emberek az elhunyt Csou En-laj miniszterelnökre emlékeztek, sokan irántam is kifejezték rokonszenvüket. Ez azt jelzi, hogy a reform 1974-75-ben széles támogatást élvezett, és a nép akaratát fejezte ki. A négyek bandájának veresége után, a XI. Kongresszuson választott Központi Bizottság 3. ülése megerősítette a tényekre alapuló politizálás ideológiai vonalát és a párt és az ország központi feladatává a termelőerők fejlesztését tette.

Ezúttal a faluval kezdtük. Ha a parasztság, amely a kínai lakosság 80 százalékát alkotja, nem rendelkezik még elegendő ennivalóval és ruhával sem, akkor hogyan akarjuk bizonyítani a szocializmus felsőbbrendűségét? A reform beindításával a parasztság számára érdekeltséget teremtettünk.

Ezt követően hozzáfogtunk a városi gazdaság szerkezetének átalakításához, felhasználva mindazt, amit a falusi reformból megtanultunk. A külföld felé nyitás ugyancsak a reform része; és önmagában nyitást is reformnak lehet nevezni. Kilenc év kemény munkájával elértük azt, hogy a falusi lakosság 90 százaléka eleget eszik, és megfelelően öltözködik. Tíz évre szóló feladatunk pedig úgy szólt, hogy megkészserezzük az egy főre jutó GNP-t, nos, két évvel korábban teljesítettük.

A sikereink lelkesítettek bennünket és megerősítették hitünket. A párt XIII. Kongresszusa ennek megfelelően arról határoz majd, hogy gyorsítsuk fel a reformot. A napirenden már nem csupán a gazdasági szerkezetátalakítás fog szerepelni, hanem a politikai is.

Az első feladatunk az volt, hogy megoldjuk az élelmezés és ruházkodás problémáját, ezt elvégeztük. A második feladat az, hogy az évszázad végére viszonylag kényelmes életet teremtsünk népünknek. A harmadik feladat az, hogy a következő évszázad első 50 esztendejében elérjük a közepesen fejlett országok színvonalát. Éppen ezért a reform útján gyorsítani kell a termelőerők fejlődését, tartanunk kell magunkat a szocialista úthoz, demonstrálnunk kell a szocializmus felsőbbrendűségét. Két-három, esetleg négy-nemzedéknyi idő is kell ahhoz, hogy elérjük e célt. De ezt követően teljes bizonyossággal és tények alapján mondhatjuk: a szocializmus magasabb rendű a kapitalizmusnál.

Ez néhány a gondolataink közül, és most ki kell bontanunk őket, realistán, mélyre menve, elméleti szempontból is átgondolva. Az utunk viharos lesz, és nehéz lesz elkerülni a hibákat, de mindent megteszünk annak érdekében, hogy tanuljunk a tapasztalatokból, és ne kövessünk el nagyobb hibákat. És ami még fontosabb: nem engedhetjük meg, hogy a kisebb sikertelenségek elvegyék kedvünket a határozott előrehaladástól.

Teljes mértékben egyetértünk a pártjaink és országaink közötti kapcsolatok fejlesztésére tett javaslatokkal. Szorítsuk a régi problémákat gátak közé, és foglalkozunk a jövővel. Két lényegi kérdésről van szó. Először: mindkét ország a szocializmus útját követi és a marxizmust tekinti alapelvnek. Másodszor: mindkét ország a saját jellemzőivel és körülményeivel összhangban halad ezen az úton. Mi nem másolhatjuk sem a nyugati országok, sem más szocialista országok példáját, és még kevésbé adhatjuk fel saját rendszerünk előnyeit.

Kínában mi ilyen előnynek tekintjük a kommunista párt vezető szerepét. Meg kell őriznünk a kommunista párt vezető szerepét. Természetesen, a pártnak is át kell esnie átvilágításon, és korlátozásokra is szükség van. Most foglalkozunk azzal, hogy a pártfunkcióit elkülönítsük a kormány feladataitól. De akármilyen is legyen a végső megoldás, a párt fog ezen túl is vezetni, és a funkciók szétválasztásának feladata a párt vezető szerepének erősítése. A kommunista párt sem lehet mentes hibáktól, de mindaddig, amíg a politikánkat a tényekre alapozzuk, amíg folytatjuk a reformot, amíg saját utunkat követjük, amíg nem követünk el tragikus hibákat, a fejlődésünk biztosítva lesz.

A demokratikus centralizmus is a mi előnyös oldalunk. A rendszer lényege az, hogy erősítse a nép egységét, és így jobb legyen, mint a nyugati típusú demokráciák. Ha döntünk valamiről, azt végre kell hajtani. Vagy vegyünk egy másik példát! A nemzeti kisebbségek problémájának megoldására Kína nem vezette be az önálló köztársaságok föderációs rendszerét, hanem az autonóm térségeket alkalmazza. Úgy gondoljuk, hogy ez a rendszer elége jól működik, és összhangban van kínai viszonyokkal. Röviden szólva: sok olyan előnyös dologgal rendelkezünk, ami magasabb rendűvé teszi a szocialista rendszert, és amelyeket nem szabad feladni. Ennek megfelelően ragaszkodni fogunk a négy elvünkhöz is.

Szövegmagyarázat

Cunji konferencia – Cunji prefektúra szintű város Kínában, Kujcsou tartományban. Lakosainak száma 6 606 675 fő. A kínai polgárháború idején a tartomány területén fekvő Cunji városban tartották azt a konferenciát, ahol a Kínai Kommunista Párt vezetőjének Mao Ce-tungot választották meg.

Wang Ming (1904-1974) kínai kommunista politikus. 1931-32-ben a kínai párt főtitkára. A kínai forradalom feladatait illetően radikális balos nézeteket képviselt. A pártvezetés 1935-ben elvetette nézeteit és a Mao által képviselt kínai sajátosságú szocializmus koncepciója mellé állt.

Négyek bandája – A négyek bandája (négyfős kínai politikai csoportnak adott név, amely a kulturális forradalom (1966–1976) alatt jutott mind nagyobb politikai hatalomhoz. Tagjai voltak Csiang Csing, Mao Ce-tung negyedik felesége, egyben a csoport vezetője; valamint Vang Hung-ven, Jao Ven-jüan és Csang Csun-csiao. A Kínai KP elvetette nézeteiket és Teng Hsziao-ping reform és nyitás politikája mellé állt.



Kádár János örökségét követve az új közösségi társadalom felé

A Munkáspárt Központi Bizottsága 2012 tavaszán irányelveket fogadott el Kádár János születésének 100. évfordulójára. Ez nem csak politikai állásfoglalás volt, hanem elméleti kísérlet a magyar szocializmus történetének újragondolására, Kádár János életútjának árnyaltabb bemutatására. A tézisek több gondolata azóta visszaköszön a párt más dokumentumaiban, de teljes terjedelemben nem olvashatóak. A dokumentum kiállta az idő próbáját, minden megállapítása ma is igaz.

A dokumentum első része június 28-i számunkban jelent meg.

III. A Kádár-korszak

Az MDP történelmi hibája, hogy felrúgja saját maga szabályait, megsérti a szocializmus eszméit, s ezért végül képtelen lesz megvédeni a szocializmust. 1956 eseményei elsodorják. Kádár egész életében fájlalja azt, ami történt, vallja, hogy elkerülhető lett volna.

Kádár János realista. Tudja, hogy csak két út lehetséges: vagy vissza a tőkés rendszerhez, vagy előre egy jobb, a hibáktól megszabadított szocializmus felé. A dolgozó tömegek csak veszíthetnek a kapitalizmus restaurációjával. Visszafelé nem szabad menni!

Tudja azt is, hogy a szocialista világ érdeke az, hogy Magyarországon helyreállítsák a szocializmust. A második világháborút lezáró nagyhatalmi megállapodások is élnek. Nagy Imrétől eltérően felismeri, hogy az Egyesült Államok Magyarországot nem fog a Szovjetunióval háborúzni. Egy reális út kínálkozik: szocialista országgént, a Szovjetunió szövetségeseiként élni tovább és a lehető legnagyobb mozgásteret találni a magyar nemzeti érdekek érvényesítéséhez.

Kádár - sok kortársától eltérően nem tétovázik, nem menekül üres moralizálásba. 1956 őszén maga mellé állítja a párt forradalmi-marxista irányzatának tagjait, vállalja az osztályharcot. Új pártot szervez, a Magyar Szocialista Munkáspártot. Elére áll a munkás-paraszt hatalom helyreállításának.

Kádár János vezetésével megkezdődik az új szocialista Magyarország építése. Ami 1957 után Magyarországon történik, mind a mai napig kiváltja a tőkés körök, a kapitalizmus híveinek féktelen dühét. Ennek egyszerű az oka. A tőkés erők 1956-ban vereséget szenvedtek. A magyar dolgozók, a magyar társadalom zöme nem a kapitalizmus restaurációjának illuzórikus terve mellé állt, hanem világnézetétől, vallásától, múltjától függetlenül egy új szocialista társadalomban fedezte fel boldogulása reális, nem illuzórikus lehetőségét.

A kádári korszak, a szocializmus évtizedei a 20. századi magyar történelem legsikeresebb korszakát jelentik. Mindenki dolgozhatott, aki akart. Napi 8 óra munkából elfogadhatóan meg lehetett élni. Senki sem lehetett milliárdos, de a túlnyomó többségnek elfogadható élete, biztos jelene és kiszámítható jövője volt.

Kádár János vezetése alatt az ipari termelés tízszeresére, a nemzeti jövedelem hétszeresére nőtt, s felépült 400 ezer lakás.

Új lendületet kapott a nemzeti ipar fejlődése. A magyar műszeripar, olyan nagyüzemekkel, mint a MOM, az egész világon elismertséget szerzett.

A nehézipar üzemait, a Diósgyőri Gépgyárat, a Rábát, a Ganz-MAVAG-ot, mindenütt ismerték. A Medicor a világ számos országában váltott ki elismerést a kórháztelepítésekkel. A magyar Ikarus évente 13-15 ezer autóbust gyártott, és a világ élvonalában volt. A magyar ruházati ipar olyan óriásokkal, mint a Május 1, a Vörös Október, a Zalaegerszeg munkát, megélhetést adott nagyon sok embernek, nevet szerzett külföldön is a magyar iparnak.

A magyar mezőgazdaságot olyan világhírű üzemek jelentették, mint Bábolna, Mezőhegyes, Nádudvar. A magyar szocializmus nagy találmánya, a háztáji és a nagyüzemi gazdálkodás összekapcsolása megfizethető élelmiszereket adott az egész országnak, és felvirágoztatta a magyar falut.

Kórházakat, iskolákat építettek, hogy az egészségügy és az oktatás mindenki számára elérhető legyen. A nyugalomba vonulás tisztességes nyugdíjat és megbecsülést jelentett. A fiatalok mertek családot alapítani, mert tudták, hogy lesz munkájuk, lakásuk.

A szocializmus évtizedei átfórták az országot. Az, ami a szocializmus évtizedeiben történt, nem egy párt, nem egyes vezetők tevékenységének következménye, hanem a magyar nép többségének közös munkája. Ennek eredményei az elmúlt húsz év pusztításainak tükrében még jobban látszanak. Bármit is hazudjanak most, a magyar emberek többsége jobban élt ezekben az évtizedekben, mint ma. Mindebben vitathatatlán érdeme van Kádár Jánosnak.

A magyarországi szocializmus gyakorlatában nem kevés hiba is volt, amelyek nem vonatkoztathatóak el Kádár János szerepétől. Kádár tudja, hogy az MSZMP, mint egy sokszázéves párt, nem egy egységes párt, hanem sokkal inkább több áramlat szövetsége. A vezetésben egyszerre van jelen egy kispolgári-szociáldemokrata-liberális irányzat és forradalmi-marxista szárny. Kádár 1956-57-ben tudatosan vállalja e kompromisszumot, mert úgy gondolja, hogy ez elengedhetetlen a munkás-paraszt hatalom megerősítéséhez.

A kompromisszum azonban lehetővé teszi, hogy a kispolgári-szociáldemokrata-liberális szárny pozíciókra tegyen szert, sőt az 1960-as évektől felerősödjön. Ők a gazdasági reformok fő hangadói. Kádár maga elfogadja a reformot, szükségesnek tartja, tisztában van azzal, hogy a reform lényegében a tőkés módszerek átvételét jelenti. Tudja, hogy ennek következtében a társadalom egy része gazdagodni fog, megnőnek a szociális különbségek. Úgy véli azonban, hogy e konfliktusok vállalhatóak, kezelhetőek.

A pártvezetés forradalmi-marxista részének ébersége csökken, s Kádár nem tudja a folyamatot feltartóztatni. A párt, a magyar közvélemény a reform sikereinek fog-

ságába kerül. Kádár tudja, hogy a nyugati tőkés világ figyelve annak a Magyarországnak szól, amely egy kicsit más úton jár, mint a többi szocialista ország. Bízunk abban, hogy a párt elég erős lesz a tőkés erők fellazító törekvéseit ellensúlyozni. Nem ez történik. Az új nemzedékek, amelyek nem rendelkeznek 1945 vagy 1956 tapasztalataival, pragmatista, technokrata magatartást hoznak magukkal, ami tovább gyengíti a marxista-forradalmi erők szellemi és politikai befolyását. A szocializmus ekkor kerül veszélybe, amit a vezetés nem akar beismerni.

Az MSZMP vezetése 70-es évektől a szocializmus sikereit látva, hibás és utólag nézve végzetes következtetést von le: a szocializmus győzelme végleges és visszafordíthatatlan. E stratégiai hiba következtében a rendszer elindul a liberalizálódás útján. Nem veszi komolyan a szerveződő hazai polgári ellenzékét, s külföldi támogatóikat.

Kádár személy szerint szerény, puritán ember. Küzd az ellen, hogy a párt- és állami vezetők egy része kispolgári életmódot vesz fel, hatalmát vagyonszerzésre használja, sokan közülük pökhendi kiskirályokká válnak. Nincs ereje azonban e folyamatot megállítani. Ez súlyos, máig ható kárt okoz a szocializmus ügyének, a kommunistáknak.

A demokrácia bővítése, ami jót tesz a magyar társadalomnak, és erősíti Magyarországot nemzetközi tekintélyét, mellékhatásokkal is jár. A pártvezetés elhanyagolja a párttagság, és általában a dolgozó osztályok osztályharcos nevelését. A dolgozók elfelejtik, hogy a szocializmus vívmányai csak azért lehetségesek, mert munkáshatalom, szocializmus van.

Kádár politikus, nem közgazdász, nem pénzügyi szakember, döntéseiben mások véleményére hagyatkozik. A pártvezetés szociáldemokrata-kispolgári része ezt kihasználva összefog a liberális közgazdász és más értelmiségi körökkel és az 1970-es évektől megtéveszti Kádár Jánost. A pártvezetés – Kádár tudtával – belemegy abba, hogy Magyarország újabb és újabb hiteket vegyen fel nyugatról. Onmagában nem a hitelek jelentették a problémát, hiszen a magyar gazdaság eredményei reális fedezetet jelentettek. Magyarország azonban egyre inkább alkalmazkodik a nyugati tőkés erők elvárásaihoz, és megkezdődik a tőkés gazdaság elemeinek egyre nagyobb mértékű átvétele.

Kádár Jánost, mint a párt első számú vezetőjét, vitathatatlanul felelősség terheli a rossz személyi döntésekért. Az MSZMP vezetése nem tud mit kezdeni a fiatalokkal. A párt új vezetőit a mozgalmi és állami apparátusból választja ki, akiket csak a karrierérdek köti a munkás-paraszt hatalomhoz. A párt soraiban fokozatosan kitermelődnek azok a rétegek, amelyek a tőkés rendszerváltásban majd kulcsszerephez jutnak.

Kádár János 1985-től felismeri, hogy a szocializmus veszélybe kerülhet. Tudja, hogy a nyugati világ erői a Szovjetunió és a szocializmus felszámolását akarják. Számol a rendszerváltás lehetőségével, de úgy véli, hogy még elkerülhető.

Új koncepciót alkot a szocializmus megmentésére. A tennivalók megállapításánál a realitásokból és ne vágyálmokból indulunk ki! A reformot tekintjük történelmi kitérőnek, de vállaljuk fel, hogy néhány métert visszalépünk! Használjuk ki jobban a nemzeti erőforrásokat, a nemzeti sajátosságokat! Újítsuk meg a szocialista országok együttműködését!

Kádár felismeri, hogy a gorbacsovi peresztrojka a szocializmust veszélyezteti. Abban bízunk, hogy a kínai szocializmus megerősödik. Kínát nem egyszerűen gazdasági partnernek tekinti, hanem stratégiai szövetségesnek egy új szocializmus megteremtésében.

Kádár új koncepciója jó, csak megkészt. A szovjet vezetés nem partner, ők már kapitalizmusban gondolkodnak. Kína ilyen helyzetben a saját országának erősítésére rendezkedik be. Az MSZMP erre az időre megroppan, elveszti világos marxista-leninista jellegét. A pártvezetés forradalmi-marxista erői fokozatosan adják fel állásaikat, és hátrálnak ki a szocializmusból. Vezetők híján a magyar munkásság nem képes megvédeni a szocializmust.

Tény, hogy a magyarországi szocializmus létének fontos külső biztosítéka a Szovjetunió és a szocialista világ léte, a szocializmus és a kapitalizmus országai közötti katonai erőegyensúly. A Szovjetunió vezetését súlyos felelősség terheli azért, hogy folyamatos engedményeket tettek a tőkés világnak, feladták az erőegyensúlyt, és végül lemondtak a szocializmusról. A magyar szocializmus, a kádári eszme nem megbukott, hanem megbuktatták.

IV. A kádári örökség

Kádár János neve összeforrott a 20. századi magyar szocializmus emlékével. A szocializmus sikerei bizonyították, hogy a magyar munkásság, a magyar dolgozók képesek élni a hatalommal, milliók számára jobb életet teremteni, biztosítani a magyar nemzet túlélését és fejlődését. A magyar dolgozók ma is büszkéek lehetnek ezekre az évtizedekre, s erőt meríthetnek belőle a tőkés rendszer elleni harchoz. Ez Kádár János öröksége.

A kádári szocializmusban sok volt a jó, de volt benne rossz is. De bizonyos, hogy sokkal több volt benne az, amit sikernek, eredménynek nevezhetünk. S bizonyos az is, hogy minden gondja és hibája ellenére jobb, sikeresebb, emberibb volt, mint a mai kapitalizmus.

Mi, a Munkáspárt új közösségi társadalmat akarunk. Tanultunk a szocializmus történetéből. Biztosak vagyunk abban, hogy az új közösségi társadalom még többet és még jobbat fog adni. Kövessük Kádár János örökségét, és induljunk el az új közösségi társadalom felé!

MUNKÁSPÁRTI TŰNTETÉS - 2012



A kínai forradalom útján



1921 júliusában Sanghajban alakult meg a Kínai Kommunista Párt. 1935-ben Cunji városában választják meg Mao Ce-tungot a párt vezetőjévé. 1949. október 1-én Mao kikiáltja a szocialista Kínai Népköztársaság megalakulását. 1978-ben Teng Hsziao-ping vezetésével megindul a reform és nyitás politikája. 2012 novemberében Hszi Csing-ping lesz a Kínai Kommunista Párt főtitkára.

